

A Pécsi Ítéltábla a Schmidt Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - az Oppenheim Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen vállalkozói díj és járulékainak megfizetése iránt indított perében aTörvényszék 2018. május 3. napján kelt .../15. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 698.500 (hatszázkilencvennyolcezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az alperes mint megrendelő és a felperes mint vállalkozó között 2010. november 15. napján 5 év határozott időtartamra, 2015. október 31-i lejáratával keretmegállapodás jött létre a megrendelő villamosenergia elosztási területén üzemelő szabadvezetékek tartós tisztán tartására a Műszaki Kézikönyvben megadott módon, a felek kölcsönösen elfogadott éves ütemtervének megfelelően.

A 9. pont szerint a vállalkozói díj - területi egységenként részletezve - összesen 241.404.762 forint.

A keretszerződés a határozott idő lejártával, 2015. október 31. napján megszűnt.

Felperes pontosított, módosított keresetében 470.229.060 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: rPtk.) 198.§ (1) bekezdése, 389.§-a és 397.§ (1) bekezdése, másodlagosan a rPtk.361.§ (1) bekezdése alapján. Hivatkozott arra, hogy az alperes annak ellenére, hogy a keretmegállapodás a csatlakozó vezetékek tisztán tartására kiterjed, a felperes ajánlata alapjául szolgáló ajánlati felhívásban a csatlakozóvezetékek hosszát nem tüntette fel, a felperes által ajánlott - és a szerződésben kikötött - díj a csatlakozóvezetékek tisztán tartásának díját nem tartalmazza. Kiemelte, hogy a csatlakozóvezeték tisztán tartását a szerződés fennállása alatt elvégezte, ezért az elvégzett munka elmaradt vállalkozói díja megilleti.

A másodlagos jogcím tekintetében kifejtette, hogy amennyiben a vállalkozási szerződés a csatlakozóvezetékekre nem terjed ki, az alperes a rPtk.361.§-a szerint köteles megtéríteni a csatlakozóvezetékek tisztántartásából származó vagyoni előnyt.

Alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, a másodlagos jogcím tekintetében elévülési kifogást is előterjesztett.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az elsődleges jogcím tekintetében a felek egyező előadása és a perbeli bizonyítékok alapján megállapította, hogy a keretmegállapodás a csatlakozóvezetékek tisztán tartására is kiterjedt. Utalt arra, hogy a felperes - az alperes által feltüntetett kilométerhosszon alapuló - esetleges tévedése csak a szerződés fennállása alatt, a szerződés tévedés, megtévesztés címén történő megtámadása esetén lett volna értékelhető. Kiemelte, hogy a keretmegállapodásban a felek átalánydíjban állapodtak meg, mivel annak mértéke nem függött a ténylegesen elvégzett kilométer mennyiségtől, a meglévő növényzet miatt kifejtendő munka mennyiségtől. Kifejtette, hogy az átalánydíj fogalmilag kizárja a felperes által érvényesített többletkövetelést.

A másodlagos jogcím tekintetében kiemelte, hogy a csatlakozóvezetésekre is fennálló szerződéses jogviszony miatt a felperes a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint igényt nem érvényesíthet. Álláspontja szerint mivel a felperes a tévedésen, megtévesztésen alapuló igény érvényesítésének lehetőségét elmulasztotta, azt nem élesztheti fel jogalap nélküli gazdagodás jogcímére alapítottan.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kiemelte, hogy mivel felek a jogviszonyukra a keretmegállapodás 26.6. pontja szerint kötelező írásbeliséget kötöttek ki, a csatlakozóvezetékekre, melyek az ajánlati felhívás és az ajánlat szerint tisztán tartandó kilométerhosszban nem szerepeltek, a felek között szerződés nem jött létre. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem minősítette a jogviszonyt a jogszabályoknak megfelelően annak ellenére, hogy a felperes által előadott tények más jogcímen a keresetet megalapoznák. Kifejtette, hogy az elvégzett munkára a szerződés nem terjed ki, ezért a XXXII. PED és a rPtk.484.§-a alapján a megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint kell a felek vagyoni viszonyait rendezni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból helyes jogi következtetést vont le, döntése helyes és megalapozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdés, Pp.254.§ (3) bekezdése alapján, helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

A felperes fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

Tévesen hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy a csatlakozó vezetékek tisztán tartására a szerződés nem terjed ki. A keretmegállapodás 4. pontja szerint a felperesnek a Műszaki Kézikönyvben megadott módon kellett teljesítenie a vezetékek tisztán tartását, a Műszaki Kézikönyv a szerződés 3. számú melléklete, a megállapodás része volt. A Műszaki Kézikönyv 2.1.a. pontja szerint a vezeték fogalma egyértelműen magába foglalja a csatlakozó vezetéket, és ez

következik a Műszaki Kézikönyv egyéb rendelkezéseiből, a csatlakozó vezetékekkel érintett ingatlanok tulajdonosa felé fennálló kötelezettségek szabályozásából is.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, amennyiben a felperes a tisztítandó kilométerhossz tekintetében - az alperes kilométer kimutatása miatt - tévedésben volt, az ebből eredő sérelem a szerződés megtámadásával lett volna orvosolható.

Helyes az elsőfokú bíróságnak az a jogi álláspontja is, hogy a keretmegállapodásban a felek átalánydíjban állapodtak meg. A szerződés a vállalkozói díjat végleges jelleggel, fix összegben határozza meg, az alperes fizetési kötelezettsége, az elszámolás nem a ténylegesen elvégzett munka tételes felmérésén alapult. A felek a szerződés teljesítése során is ennek megfelelően jártak el, az alperes a teljesítésigazolást (6/A/3.) nem az elvégzett munka tételes felmérése, a tisztán tartott kilométerhossz alapján állította ki, hanem az átalánydíj szerződés szerint meghatározott százalékában.

Átalánydíjas szerződés esetén a többletmunka kockázatát a vállalkozó magára vállalja, így a többletmunka ellenértékére utóbb nem tarthat igényt. A felek átalányár esetén tételes elszámolásra nem térhetnek át, akkor sem, ha az átalányárat eredetileg költségvetés - jelen esetben kilométer kimutatás - alapján határozták meg, és az abban felhasznált adatok tévesek voltak. A szerződésben kikötött átalányártól eltérésre csak a szerződés eredményes megtámadása vagy semmissége esetén nyílik lehetőség (BH2004. 249., EBH2000. 201.).

A Felperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megtéríteni, mely költség az alperest képviselő ügyvéd 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján megállapított díja.

Pécs, 2018. szeptember 12.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró